

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 540/2023-13

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a sudcov Ivana Fiačana a Petra Molnára (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátom JUDr. Andrejom Garom, Štefánikova 15, Bratislava, proti postupu Krajského súdu v Trnave v konaní vedenom pod sp. zn. 14CoP/10/2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 3. novembra 2023 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 14CoP/10/2023 (ďalej len „napadnuté konanie“). Navrhuje vysloviť príkaz konať bez zbytočných prietáhov a priznať finančné zadosťučinenie v sume 3 000 eur a náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka je účastníčkou napadnutého konania o zníženie výživného na maloleté deti.

3. Sťažovateľka uvádza, že v označenej veci meritórne rozhodol Okresný súd Bratislava V rozsudkom č. k. 68P/80/2021-242 z 21. októbra 2021. Proti tomuto rozsudku podala sťažovateľka odvolanie. Tvrdí, že vec sa aktuálne, už takmer 2 roky, nachádza na odvolacom súde, pričom porušovateľ nevykonal jediný procesný úkon smerujúci k rozhodnutiu vo veci samej.

Na základe uvedeného namieta porušenie svojich označených práv výlučne postupom krajského súdu v napadnutom konaní.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

5. Ústavný súd vzhľadom na informácie uvedené sťažovateľkou v sťažnosti v súčinnosti s krajským súdom zisťoval aktuálny stav v napadnutom konaní. Z poskytnutých informácií vyplýva, že vec napadla krajskému súdu 14. júna 2023 po tom, čo mu bola postúpená Krajským súdom v Bratislave, ktorému napadla 6. júna 2023. Z uvedeného vyplýva, že sťažovateľkou tvrdená informácia, že vec je už dva roky na krajskom súde, sa nezakladá na pravde.

6. Uvedené zistenia podľa názoru ústavného súdu majú podstatný význam pre posúdenie dôvodnosti podanej sťažnosti ako takej. Je pravdou, že ide o prioritizované konanie, pri ktorom je postup konajúceho súdu hodnotený prísnejšie, ale, vychádzajúc z obsahu sťažnosti, ktorá smeruje výlučne len proti postupu krajského súdu v napadnutom konaní, a zo skutočnosti, že vec napadla krajskému súdu približne 4 mesiace pred podaním sťažnosti, možno konštatovať, že dĺžka napadnutého konania pred krajským súdom vylučuje porušovanie označených práv sťažovateľky v intenzite potrebnej na vyslovenie porušenia práv sťažovateľky.

7. Z judikatúry ústavného súdu totiž vyplýva, že nie každý zistený prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 61/03, III. ÚS 372/09). V prípade, keď ústavný súd zistil, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prieťahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevyslovil porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (napr. II. ÚS 57/01, IV. ÚS 110/04), prípadne návrhu buď nevyhovet (napr. I. ÚS 11/00), alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (napr. IV. ÚS 221/05, III. ÚS 126/2010, I. ÚS 96/2011).

8. Vzhľadom na uvedené ústavný súd dospel k záveru, že dĺžka napadnutého konania pred krajským súdom nemá takú ústavne relevantnú intenzitu, aby bolo možné po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie konštatovať porušenie označených práv sťažovateľky, preto jej sťažnosť v celom rozsahu odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú (podobne napr. I. ÚS 96/2011, III. ÚS 541/2011, III. ÚS 7/2015).

9. V dôsledku odmietnutia ústavnej sťažnosti v celom rozsahu sa už ústavný súd ostatnými návrhmi obsiahnutými v sťažnosti nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. novembra 2023

Luboš Szigeti
predseda senátu